

دا دين د الله جل جلاله دی، نو بيا ولې نه بريالي کيږو؟

ډېر ځله د انسان په ذهن کې دا اند ښېنه پيدا کېږي، چې کله دا دين د لوی الله له خوا راغلی، او په دې لاره کې چې څوک هڅې کوي، د الله تعالی لپاره کار کوي، او د دې دين پر خلاف کار کونکي، په اصل کې له الله څخه بغاوت کونکي دي. نو بيا ولې باغيان برياليتوب تر لاسه کوي، او د دين پر وفا داره وګړو ولې ظلم کېږي؟؟

خو هغه څه چې په پورته کرښو کې بيان شول، پر هغو تر غور وروسته تاسې خپله د دې پوښتنې ځواب تر لاسه کولای شئ.

په حقيقت کې دا د هغې آزادۍ لازمي نتيجه ده، چې الله تعالی د امتحان په موخه انسان ته ورکړې ده، که چېرې د الله تعالی مشيت او رضا دا واې چې د زمکې پر سر يوازې د الله جل جلاله اطاعت وشي او د هغه د رضا پر خلاف هېڅ ډول کار تر سره نشي، نو هغه به ټول انسانان مطيع او فرمان بر داره پيدا کړي وای، لکه څنګه چې څناور، ونې، سيندونه او غرونه د الله تعالی مطيع او فرمان بر داره دي.

نو که چيرې انسانان هم په فطري ډول د الله جل جلاله مطيع وای، بيا به په دې بنه نه د کوم امتحان چانس تر لاسه شوی وای، او نه به په هغې کې چا ته د برياليتوب په نتيجه کې د جنت د ورکړې او د ناکامۍ په صورت کې دچا د دوزخ په اور کې د اچولو سوال رامينځ ته کيده.

نو کله چې الله تعالی د هغې طريقې پرځای دا طريقه غوره کړې چې د ټولو انسانانو او د هغوی د هر فرد آزميښت او امتحان واخلي، نو د هغې لپاره بيا دا ضروري وه چې هغوی ته د ټاکنې او ارادې (د ازموينې د ضرورت په انداز) آزادي ورکړي.

او چې کله الله تعالی دوی ته دا آزادي ورکړې، نو بيا دا ممکنه نه ده چې الله تعالی دې له پورته نه مداخله وکړي او په زور سره دې، باغيان ناکام او وفاداران دې بريالي کړي.

د دې آزادۍ په چاپېريال کې دحق او باطل تر مينځ کشمکش روان دی، په دې کې دحق پيروان او د باطل علمبرداران او عام انسانان (چې په هغوی کې عام مسلمانان هم شامل دي)، دا ټول د امتحان په دې ډګر کې خپل خپل امتحان ورکوي.

دا يوه ډګريزه ازموينه او مقابله ده، او په دې مقابله کې که چېرې د حق په لاره کې هڅه کونکي ډېر ول کېږي، نو د دې معنا دا نه ده چې حق ناکام شوی دی او الله تعالی په چوپتيا د خپل دين ماتې او مغلوبيت ويني، بلکې د دې معنا دا ده چې د حق لپاره کار کونکي د الله تعالی په دې امتحان کې ډېرې درجې تر لاسه کړي.

پر دوی باندې ظلم کونکي او هغه ټول کسان چې د دې مقابلې او ازموينې په ترخ کې يوازې بې طرفو اوليدونکو نقش ولوبوي، يا هغه چې دحق له پلوي څخه اوړه وباسي، يا هغه چې کله باطل لوری غالب او برلاسی وګوري، د هغه ملاتړ او ملګري وکړي، نو دا ټول کسان خپل آخرت او خاتمه تر پخوا لا زيات ته خرابوي.

ابو الاعلی المودودي رحمه الله

اصلاح ملی را از اینجا بدست آورید

کابل: تايمني، چهار راهی حاجي محمد داد, سرک ۴, دفتر مرکزی جمعيت اصلاح. تيلفون: ۰۷۹۹۳۹۴۰۱۵/۰۲۰۲۲۰۴۳۰۵

کابل: کوته سنگی، سرک سيلو، بلاک های شاداب ظفر، انتشارات اصلاح افکار: موبايل: ۰۷۷۸۱۹۱۳۸۲

کابل: شهر نو, چهار راهی انصاری, کتاب فروشی رسالت. ۰۲۰۲۲۰۳۳۵۹

کابل: انتشارات مستقبل مقابل بلاک های شاداب ظفر, ۰۷۷۸۸۷۰۳۰۵

کابل: کمپيوتر فروشی الکاموي جاده نادر پشتون, مارکيت الله نظر منزل۲ دوکان ۲۳/ . ۰۷۹۹۳۹۰۸۱۹

کابل: کابل ده افغانان کتاب فروشی بيهقی

کابل: انتشارات بنياد علمی و فرهنگی مسجد جامع پل خشتی ۰۷۹۹۰۱۱۱۱۱ / ۰۷۵۲۲۲۲۲۲۲

ننګرهار: جلال آباد, د محاکمو رياست شاته چهل متره سرک, بنی لاس, څلورمه کوڅه, لومړی کور د جمعيت اصلاح دفتر (ابو يوسف تعليمی مرکز) تيلفون: ۰۷۰۰۶۳۲۴۸۰

×د شيرين دل پلازې لاندې پوړ, نقيب کتاب پلورنځی. تيلفون: ۰۷۷۲۸۲۸۶۴۹/۰۷۰۰۹۵۶۴۲۳

کندهار: شهر نو هرات سرک خوشبخت صالون ته مخامخ سوري مينه د جمعيت اصلاح دفتر تيلفون: ۰۷۰۰۳۰۸۲۷۱ / ۰۷۰۰۶۶۸۹۴۸

لغمان: مهترلام ښار, حمزه مارکيټ تيلفون: ۰۷۹۹۴۴۲۹۲۰

هرات: سرک بانک خون، جادة مسجد جامع باغچة مهتر، انجمن اخلاق و معرفت ۲۳۵۵۹۰ – ۰۷۰۰۴۳۰۲۳۳– ۰۷۹۹۲۰۶۱۹۷ – ۰۷۹۹۱۰۹۰۷۳

بلخ: تيلفون: ۰۷۰۰۵۴۲۲۱۱ / ۰۷۹۹۶۹۴۲۴۵

کندز: شهر کندز، جاده ولايت، کوچه حاجی ميری، مؤسسه تحصيلات عالی سلام ۰۷۸۷۷۰۳۷۲۴

بغلان: پلخمری، مارکيت اتفاق کتاب و قرطاسيه فروشی رسالت ۰۷۷۷۴۷٦٤٦۹ / ۰۷۰۰۵۸۹۸۵۷

لوګر: مرکز, مدينه مارکيت سرک مسجد جامع, کتاب فروشی سادات, سيد عبدالحميد هاشمی, تيلفون: ۰۷۰۰۰۴۴۹۸۱

لوګر: محمدآغه, واغجان بازار, پهلوی کلنيک حسين خيل, تيلفون: ۰۷۷۵۴۱۳۸۷۶

پکتيا: د ګرديز ښار, مرکزي چوک، د نيي نمايندګي وحيد الله: ۰۷۷۹۲۱۳۸۲۲

خوست: افغان تاور شاته خوست مرکزی طبی لابراتوار دوهم پوړ د جمعيت اصلاح ساحوی دفتر ډاکټر محمد ګلاب: ۰۷۹۹۱۷۴۵۴۶/۰۷۷۷۱۷۴۵۴۶

تخار: بازارچه کتاب دکان مولوی حبيب الرحمن ۰۷۷۹۶۳۴۱۹۲

بدخشان فيض آباد: ۰۷۷۵۲۷۰۵۰۸ / ۰۷۰۷۸۳۱۳۶۴

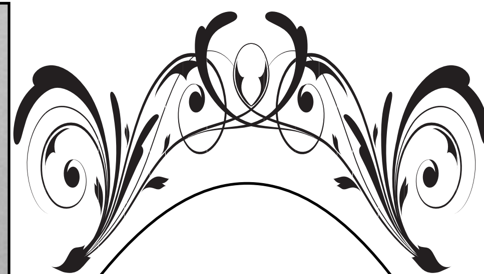
زابل: ۰۷۰۰۳۰۱۹۴۸

فراه: جاده مخابرات دست راست مرکز علمی و فرهنگی توحيد ۰۷۰۳۲۰۲۰۴۴

کونړ: د معارف رياست ته مخامخ د جمعيت اصلاح ساحوي دفتر

پيښور: مرکز فرهنگی اسلامی افغانستان/ تيلفون: ۰۹۱۵۸۵۲۷۹۵

قیمت یک شماره ۱۰ افغانی

بجز اصلاح اراده دیگری ندارم

هفته نامه اصلاح ملی

داسلام داصیل فهم منبر

Email:eslahmilli@gmail.com
Www.EslahOnline.Net

دلیکوال پلاوي تر نظر لاندي

دامتیاز خاوند:

جمعیت اصلاح وانکشاف اجتماعی افغانستان

رئیس هیأت تحریر:

عبدالفتاح جواد

مدیر مسئول:

نقیب الله حمید 0774327438

آدرس بانکی: جمعیت اصلاح وانکشاف اجتماعی افغانستان کابل بانک
A/c No=1001202080036
(افغانی)

آدرس بانکی: جمعیت اصلاح وانکشاف اجتماعی افغانستان کابل بانک
A/c No=1001201080036
دالر امریکائی

دیزاینر: محمد مسلم حریر
Mob:0788298571

سرمقاله

فرجام کار بی بنیاد چنین است!

برق که یکی از نیازمندی های مهم و حیاتی به حساب می رود، از آغاز حکومت مؤقت تا به امروز توجه بایسته در این مورد صورت نگرفت و کار بنیادی و اساسی ای که تأمین کننده نیازهای مردم در آینده باشد تا هنوز صورت نپذیرفته است.

به اساس اظهارات مسئولان دولتی، علت اساسی این قضیه عدم دلچسپی و توجه دونرهای غربی در این زمینه است. به یادداریم که روزی حامدکرزی در کنفرانسی به صراحت اظهارداشت: غربی ها نمی نمی خواهند که کاربنیادی در این کشور صورت بگیرد و بندهای کلان برای ما بسازند.

در پیوند به این موضوع بایستی گفت: از یک سو، واقعیت دارد که غرب در پی منافع خود در این کشور است و طوری تعامل می کند که زمینه های تحقق خواست ها و منافع شان را تأمین سازد، ولی از سوی دیگر، نبایستی کم کاری های خود را نادیده بگیریم و توجیه نادرست نماییم و بارهمه مشکلات را بدوش دیگران بیندازیم؛ دست کم بودجه انکشافی دست داشته خود را در مورد بند سازی و کارهای اساسی در مورد برق به مصرف می رساندیم، تا چه زمان ازچنراتورها استفاده کنیم؟ و اگر به مشکل نفت مواجه شویم، چنراتورهای نفتی نیز از کار می افتد، بازهم فضای تاریکی شهر ودیار ما را در می نوردد و همچنان تا چه زمان چشم ما به انتظاربرق کشورهمسایه دوخته باشد، این رویکردهای مقطعی، فرجامش چون امروز خواهد شد.

پیش بینی ها طوری بود که کشور به جایگاه صادرات برق نزدیک شود، ولی می بینیم که اکنون دولت حتا برای تأمین نیازهای ابتدایی داخلی خود به مشکل گرفتار شده است، براساس آنچه که پیش بینی شده بود میزان تولید برق و بندسازی های بزرگ در نقاط مختلف کشور باید افزایش داده شود و هرسال در این مورد پیشرفتی صورت گیرد، ولی با تأسف داریم در این مورد مسیرانحطاط را می پیماییم.

اتفاقی که اخیراً در مورد برق رخ داده و به اساس گفته ی رئیس تجارتی شرکت برشنا خط ۲۵۰ کیلووات در حیرتان قطع شده است، در حالی که بیشتر مردم این توجیه مسئولان را نمی پذیرند چون گزارشاتی در این مورد وجود دارد که افغانستان ازپرداخت مصارف برق به کشورهمسایه ازبکستان عاجزشده و قطع ازسوی آن کشورعمدا صورت گرفته است.

به هرحال، این موضوع ازیک طرف، ناشی ازسوء مدیریت می شود و ازطرف دیگر، پیام روشن می دهد که مسئولان عزم خود را جزم کرده در زمینه کاربنیادی و اساسی در این مورد توجه نمایند و از دریاهای سرشارکشور استفاده بهینه کرده و شهر و دیار خود را با امکانات خود روشن سازند.

نبایدازاین بیشتراز زیربار مسئولیت ها فرار کرده و کم کاری های خود را توجیه کنیم و بودجه انکشافی خود را منجد بگذاریم و عامل همه معضلات دیگران را بدانیم.

ترکومه باید انتظار وباسو چې پولیس مو "ملي" شي؟

احمد ضیاء رحیمزی

د تېرې اونۍ په اوږدو کې یوه مهمه موضوع چې د خبرونو غټ سرټکي يې جوړول، د مشرانو جرګې په غونډه کې د کورنیو چارو د وزیر مجتبی پتنګ هغه څرګندوني وې چې په هېواد کې يې د پولیسو د وضعیت او په ټوله کې دهېواد د امنیتي وضعیت په اړه وکړې.

مجتبی پتنګ، چې له شاوخوا دوو میاشتو راهیسې د کورنیو چارو د وزیر په توګه کار کوي، یو مسلکي پولیس دی چې په کورنیو چاور وزارت کې يې هم بېلابېلې دندې ترسره کړې او بالاخره د وزارت مقام ته رسېدلی، د هېواد پولیسو او په ټوله کې د امنیتي وضعیت په اړه د نوموړي څرګندوني که څه هم تر ډېره بریده پر واقعیتونوولاړې ښکاري، ځکه هغه څه چې نوموړي د سیمه ییزو پولیسو یا اربکیانو په اړه وویل دیوې محدودې کړۍ پرته د ټول افغان ولس د زړه آواز ښکاري، خو له بله اړخه بیا دا څرګندوني لدې امله خوندورې نه وې چې دا پوښتنه يې د هر سړي په ذهن کې را ولاړوله چې که په افغانستان کې روان ناورین ته په کتو او د تېرو څه باندې یوولسو کلو په تېرېدو سره زمونږ د پولیسو او امنیتي ځواکونو حالل دا وي ، نو اوس چې دادی ورو ورو د هېواد امنیتي مسؤولیتونه هم دوی ته سپارل کېږي او تر ۲۰۱۴ کال وروسته به د ټول هېواد امنیتي مسؤولیت ددوی پر غاړه وي،دوی به وکولای شي د هېواد له ملي ګټو دفاع وکړي؟

پر افغانستان د پخواني شوروي اتحاد تر یرغل وروسته د افغانستان امنیتي ځواکونه ددې هېواد د نورو بنسټونو او ادارو په شان له مسلکي پلوه هم مخ په کمزورتیا ولاړل او له ټولنیزو اړخونو څخه هم له سختو ګواښونو سره مخ شول چې له هغې نه يې یو د قومي او سمتي ملیشه جوړونې د فرهنګ ترویج و چې له شمال څخه پیل او بیا يې نورو ولایتونو ته هم سرایت وکړ، دغه سمتي او قومي ملیشې دهغه وخت د شوروي یرغلګرو سوغات و چې په افغانستان کې د شوروي تر سقوط وروسته په کورنۍ جګړه کې هم وکارول شوې اوتر ننه يې اغېزې او اثرات پر ځای پاتې دي.

د مودې په تېرېدو سره د افغانستان ملي امنیتي ځواکونه کمزوري کېدل چې دغه کمزوري په افغانستان کې د کمونیست نجیب د واکمنۍ د ړنګېدو پرمهال تر بل هر وخت ښه څرګنده وه، خو په تاسف چې د نجیب د رژیم په ړنګېدو او په افغانستان کې دجهادي تنظیمونو د خپل منځي جګړو له پیل سره دا ځواك په بشپړه توګه وشړېد ، د امنیتي ځواکونو روزل شویو افسرانو چا د جګړې له یوه اړخ سره او چا هم دجګړې له بل اړخ سره ملګرتیا غوره کړه او یو شمېر نور هم چې یوې خواته يې هم د ملګرتیا سترګې نه اوښتې، په داسې کارونو بوخت شول چې یوازې ځان اوخپلې کورنۍ ته یوه مړۍ ډوډۍ پیدا کړای شي.

د امریکا په مشرۍ د لویدیز استعمار د هر اړخیز یرغل په پیل کې د هغه نورو سترو جفاوو تر څنګ چې له افغانانو او افغانستان سره وشوې یوه يې دا وه چې ددې پرځای چې د نړۍ په بېلابېلو هېوادو کې خواره واره د افغان د امنیتي ځواکونو د روزل شویو کدرونو او افسرانو په را غونډولو سره د افغانستان نیم او نیمګړي امنیتي ځواکونه سره را ټول اوبېرته منظم کړي ،پاتې ځواك يې هم ونړولو اودلوېدیزو شعاري ارزښتونو لکه ډیموکراسۍ، بشري حقونو او .... پربنسټ د لنډ مهاله کورسونو اوترینینګونو په ورکولو سره یې محدود شمېر ځواك (د پولیسو او اردو په بڼه) پر افغانستان وتپلو.

تر دې هم لابد دا و چې دغه نیمګړي روزل شوي پولیس بیا د هېواد دکورني امنیت دساتنې پرکار د ګومارلو پرځای، په هغه جګړه کې هم وربښکېل کړای شول چې امریکا اونورو لوېدیزوالو پر ټول افغانستان تپلې ده او د افغانستان د بنسټونو له ورانولو او په زر ګونو انسانانو له وژلو سره سره اوس هم لا روانه ده.

همدارنګه امریکا اولوېدیز په افغانستان کې د نورو هغه تپل شویو فورمولونو ترڅنګ چې پر افغان حکومت يې وتپل یوځل بیا يې د ملیشه جوړونې کړغېړنه پروسه هم پیل کړه او د امنیتي او ټولنیزو چارو د ډېرو کارپوهانو هغه نظریاتوته یې چې دا ملیشې به په افغانستان کې روان ناورین لاپسې ډېر کړي،هېڅ پاملرنه ونه کړه.

امریکا او نړیوالې ټولنې یوې خواته په افغانستان کې دطالبانو د نظام تر سقوط وروسته پدې نامه چې غیرمسؤولې وسله والې ډلې باید بې وسلې شي، د ډي، ډي، آر او ډاياك په نامه دوه ناکامې پروسې پيل کړې او د نورو په فساد لړليو او ناکامو پروسو په څېر يې له افغانستان سره د مرسته شويو پيسو غټه پانګه پرې مصرف کړه ، بل لوري ته يې بيا د اربکيانو په نامه هماغه د پخواني شوروي اتحاد د وخت ناکامه او افغانستان ورانونکې د مليشه جوړونې تجربه بيا تکرار کړه او پدې توګه يې په افغانستان کې د يوه داسې ملي ځواك د جوړښت مخه ونيوله چې يوازې د خپل هېواد ملي ګټې او دخپل ولس ارزښتونه ورته لومړيتوب ولري، او په روان بحراني حالت کې وکولای شي د خپلو خلکو ستونزې حل کړي.

اوس چې د کورنيو چارو نوی وزير د مشرانو جرګې په غونډه کې اعتراف کوي چې د افغانستان پوليس لا هم ملي پوليس نه دي، او دده په خبره له تېرو وزيرانو څخه ورته تنظيمي او سمتي پوليس په مېراث رسېدلي دا پوښتنه مطرح کېږي چې د تېرو يوولسو کلونو په موده کې د پوليسو او اردو په جوړښت د شوي لګښت په پايله کې مونږ څه ترلاسه کړي دي؟

آيا د افغانستان دحکومت د نورو ادارو په څېر چې په تېرو څه باندې لسو کلونو کې يې يو شمېر د فساد او يوشمېر نورې يې دخپلوی پاللو ، نه پاملرنې او چارواکو د بې کفايتۍ اونورو ډول ډول ستونزو له امله له سقوط سره مخ دي او دادی نن دهمدې ټولو بې کفايتيو په برکت افغانستان په ټوله نړۍ کې د لومړۍ درجې مفسد هېواد په توګه اعلان شو، زمونږ پوليس او اردو چې يوه ته يې دهېواد د کورني اوبل يې د بهرني امنيت دمسؤوليت دروند پېټی ور په غاړه دی، له همدې برخليك سره مخ دي؟

بل لوري ته دې ټکي ته هم بايد پاملرنه وکړو چې د کورنيو چارو وزير سترپاسوال مجتبی پتنګ دا اعلان چې د تېرو څه باندې لسو کلونو په موده کې د شويو لګښتونو سره سره افغانستان لا هم د ملي پوليسو له شتون څخه محروم دی، په داسې يوه وخت کې ترسره کېږي چې په ځينو ولايتونو کې همدا اوس د بهرنيو ځواکونو له وتلو سره د سيمو امنيت ملي ځواکونو (اردو او پوليسو) ته سپارل کېږي او ۲۰۱۴ کال ته چې د هېواد د امنيت چارې به په بشپړه توګه دغه ځواکونو ته سپارل کېږي، ډېره کمه موده پاتې ده او مونږ وينو چې بهرني هېوادونه په خپله پيل کړې جګړه کې تر ماتې خوړلووروسته اوس لګيادي، له افغانستان څخه يو په بل پسې پښې سپکوي.

دکورنيو چارو د وزير دا خبرې چې غواړي تر دې وروسته د پوليسو په ليکوکې اصلاحات راولي او همدا راز دا خبره چې غواړي سيمه ييز پوليس د ملي پوليسو په ليکو کې مدغم کړي دواړه له ډېرو اړخونو د اندېښنې وړ دي، لومړۍ داچې دا اصلاحات به څومره موده ونيسي او ددې لپاره څه ضمانت شته چې بيا به دهمدې ښاغلي پتنګ د وزارت ترسيوري لاندې روزل شوي پوليس (سره لدې چې اوږده موده ورته انتظار هم وشي) ملي پوليس وي؟ او بيا به د افغان حکومت بهرني دوستان چې د دې حکومت پر هره برخه اوهر پلان کې د خپل نظر له تپلو سره عادت دي، د ملي پوليسو د اصلاحاتو اوريفورم په هغه پروسه کې چې ښاغلي پتنګ پيل کړې مداخله نه کوي؟

بله دا چې ښاغلی پتنګ غواړي سيمه ييز پوليس يا اربکيان د ملي پوليسو په ليکو کې ور ګډ کړي، اوس خبره داده چې ټول افغانستان ددې شاهد دی چې په هره سيمه اوولايت کې د سيمه ييزو پوليسو په نامه جوړې شوې مليشې دهغه سيمې د زور واکو او چارواکيو او آن چې د مرکزي حکومت د لوړ پوړيو چارواکيو تر اغيز لاندې کسان دي، دا کسان په ډول ډول جنايتونو اوجرمونو کې لاس لري چې تر ټولو کم جرم يې په خپلو سيمو کې د بې ګناه انسانانو د وينې توينه ده.

ددې لنډه او تر ټولو غوره بېلګه يې په دايکنډي اوبغلان ولايتونو کې د پوليسو دڅو هغه افسرانو بغاوت ګڼلای شو چې په دې وروستيو کې را منځ ته شو او دواړه لوري د دولت له ډېرو لوړ رتبه کسانو له خوا حمايه کېدل.

اوس که چېرې دې ته ورته نور جنايت کاران چې په سرې وژنه، غلا، لوټمار، جنسي تېريو او نورو جرمونوکړ دي،پرته له دې چې سمه اوکره پلټنه يې وشي او جرمې دوسيې يې وځېړل شي د ملي پوليسو ليکو ته ورګډ کړای شي، نو آيا دا به بيا هم همدغه ستونزه تکرار نه کړي چې دا اوس روانه ده او دکورنيو چارو وزير د خلکو د استازو په وړاندې ترې نه سر ټکوي؟

دې ټولو چارو ته په کتو سره داسې نه ښکاري چې دکورنيو چارو نوی ټاکل شوی وزير چې په خپل مسلکي توب ډېر وياړي ، وکولای شي په لنډه موده کې دې دافغانستان دغه تيت اوپرك پوليسي ځواك په ملي پوليسو بدل کړي.

اوس په داسې حال کې چې ښاغلی پتنګ اعتراف کوي چې د افغانستان پوليس تر اوسه لا ملي نه دي او دده په خبره د همدې غير ملي پوليسو سيمه ييز او سياسي جوړښت په هېواد کې د نا امنيو د ډېرېدو يو لامل دی څه ډول کولای شو تمه ولرو چې تر دې وروسته به د نورو ادارو ارګانونو په څېر د کورنيو چارو په وزارت او په تېره بيا د ملي پوليسو د جوړښت په کار کې دا ډول ستونزې خنډ نه جوړوي او بيا به هم افغان ولس کلونه کلونه د بې شمېره لګښتونو سره سره ددې انتظار نه باسي ترڅو په هېواد کې دجرمونو د کچې د راټيټولو او د روان ناورين په برخه کې د مرستې لپاره ملي پوليس ولرو؟

دا هغه اندېښنې دي چې متاسفانه د افغانستان د تېرو څو کلونو ترخو تجربو ته په کتو سره د هر بادرده افغان په ذهن کې شتون لري او زه باور لرم چې نه ښاغلی پتنګ او نه هم د افغان اوسني حکومت نور چارواکي کولای شي هغې ته قانع کونکی ځواب ووايي او د خلکو دا اندېښنې لرې کړي.

که صادرات زیات او د صنایعو څخه ملاتړ ونه شي
افغانستان به همېشه د ګاونډیو محتاج وي

راپور عبدالرزاق حبیبي

څه موده مخکې د افغانستان د پانګې اچونې د ملاتړ ادارې یا آیسا لخوا د صنایعو یو ننداړتون جوړ شوی و، چې یو شمېر بهرنیو او داخلي سوداګرو او سرمایه کارانو په کې ګډون درلود. افغان ولسمشر حامد کرزي په دغه غونډه کې ګډون درلود او له ګنو سیاسي موضوعاتو ترڅنګ یې د افغانستان په صنعتي پرمختګ هم خبرې وکړې، هغه له افغانانو وغوښتل چې خپل افغاني تولیدات و پیري او له هغوی څخه ګټه واخلي.

سره ددې، چې د پانګې اچونې د ملاتړ اداره (آیسا) وایي، چې د تېر کال په پرتله په افغانستان کې پانګه اچونه زیاته شوې ده، د نوموړې ادارې د راپور له مخې چې تېر کال په افغانستان کې ۴۵۸ ملیونه ډالره پانګه اچونه شوې وه، خو سږکال دغه کچه ۵۵۳ ملیونو ډالرو ته پورته شوې ده، د آیسا په خبره، چې په ۲۰۱۳ میلادي کال کې به دغه کچه نوره هم پورته شي.

خو لکه څنګه چې ټولو ته معلومه ده، چې په تېرو یوولسو کلونو کې افغانستان د سیمې هېوادونو او په ځانګړې توګه د ګاونډیو په اقتصادي بازار بدل شوی او ددې هېواد له وړو صنایعو او مصارفي موادو څخه نیولې آن تر ماشین آلاتو او ثقیله صنایعو پورې ټول له بهرنیو هېوادونو څخه واردېږي او افغانستان په یو وارداتي هېواد بدل شوی دی. یا په بل عبارت زمونږ واردات د صادراتو په نسبت په نشت حساب او د افغانستان صادرات هم د دولت او نورو ملاتړ کوونکو ادارو لخوا نه حمایه کېږي، تر څو په خپلو پښو ودرېږي او د صادراتو او وارداتو ترمنځ شته ستر واټن راکم شي.

دا چې په تېرو یوولس کلونو کې د افغانستان صنایعو ولې پرمختګ ونه کړ، ولې دولت او یا پانګه وال په دې ونه توانېدل، چې افغانستان لومړني احتیاجات له داخل څخه پوره کړي او یا په دې هېواد کې یو صنعتي وده تر سترګو شي، دا ټولې هغه پوښتنې دي، چې اصلاح رسنیز ګروپ د هېواد له اقتصادي او سیاسي کاربوهانو سره شریکې کړې دي.

د اقتصادي چارو کارپوه او د کابل پوهنتون استاد ښاغلی حمید الله فاروقي په دې اند دی، چې په تېرو یولس کلونو کې د افغانستان د صنعت وده نه کول، د دولت د غلطو پالیسیو له امله دی، ځکه د صنعت د ودې لپاره د قانون پلي کول یوه ستره اړتیا او غوښتنه ده، مګر په تېرو کلونو کې د قانون د پلي کولو لپاره هېڅ ډول اقدام ترسره شوی نه دی، ښاغلی فاروقي زیاتوي: دولت ونه کړی شول، چې دصنایعو د ودې لپاره قانوني او مقرر محیط ایجاد کړي، همدا ډول هغه مسئولیتونه چې دولت پرې د اساسي قانون له لوري مسئول ګرځول شوی دی، د دولت لخوا نه دي ترسره شوي، ځکه په کار وه، چې د سرمایه ګذارۍ لپاره د تشویق امکانات او زمینه برابره شي همدا ډول هغه تلاشونه چې په مجموع کې د پانګه اچونې لپاره او په خاصه توګه د صنایعو په برخه کې باید شوي وی، ونه شول.

ښاغلی فاروقي وایي، چې د افغانستان د اساسي قانون له تصویب او د افغانستان لپاره د بازار د نظام د غوراوي څخه وروسته دلته ګڼ شمېر پانګوالو د افغانستان په مختلفو ولایتونو کې پانګه اچونې وکړې، او په دې هیله و، چې دولت به د اساسي قانون په رڼا کې د دوی لپاره آسانتیاوې او زمینه برابرې کړي، چې په ترڅ کې به یې دوی سالم رقابت وکړي، او د ګاونډیو د غیر سالمو صنایعو سره به مقابله وکړي، خو دولت متاسفانه د ګڼ شمېر بهانو له لامله هغه کومکونه، چې باید له پانګوالو سره یې کړي او قانوني حمایت یې ترې کړی وی، له هغې یې سرغړونه وکړه. له همدې لامله د دولت لخوا د قانون د پلي کولو ته نه پاملرنه ددې لامل شوه، چې قانوني او رسمي اقتصاد یې د مافیایي کړیواو غیر قانوني اقتصاد تر اثراتو لاندې داسې یوې مرحلې ته ور داخل کړ، چې هغو سرمایه کارانو، چې هغوی په طمعه و، چې دلته به اقتصادي فعالیت ولري او د افغانانو لپاره به د کار زمینه برابره کړي، متاسفانه د هغوی هیلې له منځه ولاړې. سره ددې چې د دولت لخوا یو شمېر راپورونه او احصایې په ډاګه کېږي، چې سرمایه کارۍ څومره وده کړې ده، مګر د ۲۰۰۵ کال څخه وروسته د افغانستان اقتصاد ، صنعت او د سرمایه ګذارۍ برخه له ډېرو سختو ناخوالو سره مخ ده.

د فاروقي صاحب په اند ، چې نړیوال بانك او همدا ډول ګڼ شمېر نړیوالو ادارو هم د افغانستان د صنعت او اقتصاد په اړه خپلې اندېښنې څرګندې کړې دي، او د هغوی اندېښني دا ښیي، چې د افغانستان د پانګه اچونې او صنعت کچه ډېره ټیټه ده، همدا ډول

په مجموع کې د افغانستان د تادیاتو د بیلانس کچه چې مونږ ګورو، د افغانستان صادرات څه کم څلور سوه ملیونه ډالره کېږي، حال دا چې زمونږ قانوني او غیر قانوني واردات شپږ ملیارد ډالرو ته رسېږي، ښاغلی فاروقي زیاتوي: دومره ستر توپیر ددې خبرې ښکارندویي کوي، چې مونږ په داخل کې د تولید لپاره هیڅ هم نه لرو، او د خپلو داخلي تقاضاوو د پوره کولو لپاره د زراعت په شمول له بهرنیو هیوادونو څخه واردوو.

ګڼ شمېر خلك په دې اند دي، چې جنګ یو له هغو سترو لاملونو څخه دی، چې په افغانستان کې یې، د بهرنیو پانګوالو د پانګې اچونې مخه نیولې ده او د خرابو امنیتي حالاتو له لامله هغوی نشي کولی، چې دلته پانګه اچونې وکړي، او یا بهرني پانګه په افغانستان کې پانګه اچونې ته زړه ښه کړي، خو د اقتصادي چارو کارپوه ښاغلی فاروقي بیا جنګ د بهرنیو پانګه والو لپاره د پانګې اچونې یوه زمینه بولي، نوموړی زیاتوي، چې جنګ هم د پانګې اچونې پر وړاندې یوه ننګونه ده، خو په هغه کچه نه چې څومره ځیني خلك باور لري. هغه زیاتوي:

د افغانستان په تېر لنډ تاریخ کې مونږ ددې شاهدان یو، چې دلته ډېر سخت جنګي حالات و، نا امني خپل اوج ته رسېدلې وه، مګر بیا هم دلته ګڼ شمېر پانګه وال موجود و، او همدې پانګه والو خراب حالت د ځان لپاره یو فرصت ګاڼه او له دغه فرصت څخه په استفادې سره یې دلته پانګه اچونه کړې ده، خو سره ددې چې جنګ د پانګه اچونې پر وړاندې یوه ننګونه ده، خو دولت د پانګوالو پر وړاندې ګڼ شمېر ننګوني یا قصدا او یا هم د ناپوهۍ له لامله ایجادوي چې دغه موارد چې د دولت په لاس کې دي او ددې د لرې کولو توان هم لري، نو دغه موارد باید له منځه یوړل شي، د مثال په ډول دولت کولی شي د پانګوالو لپاره ځمکې برابرې کړي، د فساد سره مبارزه وکړي، او هغه غیرقانوني تجارت چې د پانګه اچونې په مقابل کې په پانګوالو تحمیلیږي د هغې مخنیوی وکړي، همدا ډول دولت کولی شي د قانون په رڼا کې د پانګوالو ترمنځ سالم رقابت ایجاد کړي، همدا ډول دولت کولی شي په ارزانه بیه د اوبو، برق او نورو مواردو په برخو کې د پانګوالو لپاره زمینې برابرې کړي. نو ځکه زه وایم چې کله پانګه وال په جنګي شرایطو کې هم خپل ځان او ګټې په خطر کې اچوي نو دولت باید د هغوی په وړاندې بې توجهي ونه کړي او له دوی څخه خپل ملاتړ وکړي.

د ګڼ شمېر کارپوهانو په وینا چې د یو هېواد اقتصاد هغه وخت وده کولی شي، چې خپل صادرات زیات او کورني صنایع یې وده وکړي، خو د دوی په وینا، چې افغان دولت د داخلي او بهرنیو پانګوالو لپاره تر اوسه د داسې شرایطو په برابرولو کې پاتې راغلی دی، چې هغوی دلته پانګې اچونې ته زړه ښه کړي.

څه موده مخکې افغانۍ خپل ارزښت له لاسه ورکړی و، او آن یو ډالر په **۵۷** افغانۍ پورې تبادله کېده، چې وروسته د افغانستان بانك لخوا بازار ته په یو غټ شمېر کې ډالر عرضه شول او د افغان ارزښت یې یو څه لوړ کړ، کارپوهان د افغانۍ اوسنی ارزښت یو کاذب ارزښت بولي او وایي، چې د افغانۍ اوسنی ارزښت د هغو ډالرو له لامله دی، چې په بازار کې موجود دی، که چېرته ډالر په بازار کې کمېږي، چې د یو شمېر ګاونډیو هېوادونو لخوا هم دغه چاره روانه ده او له افغاني بازارونو څخه ډالر وړل کېږي نو افغانۍ هم ارزښت له لاسه ورکوي، افغانۍ به هغه وخت خپل استوار ارزښت ولري، چې د صادراتو او وارداتو کچه تر یوې اندازې سره د پرتلې وړ وي، اما اوسمهال د صادراتو او وارداتو ګراف سره ډېر ستر توپیر لري.

افغانستان یو زراعتي هېواد دی، او ګڼ شمېر زراعتي محصولات یې بهرنیو هېوادونو ته د صادرېدو لپاره تیارېږي، خو په افغانستان کې د سړو خونو او له بزګرانو او باغبانانو سره د مرستې او د هغوی د حمایه کولو لپاره کومه کړنلاره او یا په دې اړه کار نه کېږي، له همدې لامله، هغه زراعتي تولیدات، چې په بهرنیو هېوادونو کې په لوړو قیمتونو خرڅېدی شي، په داخل کې په ډېره ټیټه بیه عرضه کېږي، چې له همدې لامله زمونږ زراعتي تولیداتو ته هم ستره صدمه واردېږي.

همدا ډول افغاني لاسي صنایع چې یوه ستره برخه یې قالینې جوړوي په افغانستان کې د پرمختللو او فعالو ماشینونو د نه شتون له لامله، ګاونډیو هېوادونو ته په ټیټه بیه صادرېږي او هلته له پروسس وروسته په لوړه بیه د همغه هېواد په نوم بهرنیو هېوادونو ته صادرېږي، د یو شمېر سوداګرو په خبره، چې یوازې پاکستان د افغاني قالینو د صادراتو څخه د کال څلور سوه ملیونه ډالره عائد ترلاسه کوي.

د کارپوهانو په وینا که افغان دولت د نورو ټولو فعالیتونو سره سره د صادراتو د ډېرښت او د صنایعو څخه د ملاتړ او د پانګوالو د جلبولو لپاره کار ونه کړي او ددې ته لومړیتوب ورنه کړي، نو ددې هېواد اقتصاد به ورځ تر بلې له صدمې سره مخ وي، او د همېشه لپاره به د ګاونډیو هېوادونو د صادراتو احتیاج وي.

نقش وحدت ملی در تأمین امنیت

نویسنده: حمیدزاد

وحدت تنها ضمانت برای امنیت است و امنیت ضمانت برای توسعه در تمام زمینه ها. هیچ ملتی هرگز نتوانسته است از راه نفاق به بزرگی، دانش، ثروت و فرهنگ دست یابد؛ بلکه وحدت و همگامی شان عامل بوده است که به این نعمت های دست یابند.

به همین خاطر است که خداوند متعال می فرماید: « واعتصموا بحبل الله جمیعا و لا تفرّقوا واذکروا نعمت الله علیکم إذ کنتم أعداء فألّف بین قلوبکم فأصبحتم بنعمته إخوانا و کنتم علی شفا حفرة من النار فأنقذکم منها».

یعنی، همگی به ریسمان خدای (قرآن، اسلام و هر وسیله وحدت) چنگ زنید و پراکنده نشوید و نعمت خداوند را بر خود، به یاد آرید که چگونه دشمن یکدیگر بودید و او میان دل های شما، الفت و دوستی ایجاد کرد، و به برکت نعمت او برادر شدیدو شما بر لب حفره ای از آتش بودید خدا شما را از آن نجات داد.

مصیب ها و بلایایی تفرقه از تمام بلایای طبیعی ویرانگر تر است! صاعقه، سیل، زلزله و... مصیبت به بار می آورد و می گذرد. حتی بسیار دیده شده است که ملت های متخاصم در چنین مواقعی با هم دوست شده اند. امّا نفاق خاصیت ویگرانگری همراه با کینه توزی مداوم دارد. اگر آتش آن افروخته و به خرمن ملتی بیفتد، تا آن ها را در سالیان دراز از هستی ساقط و بیچاره نسازد، رها نمی کند.

تردیدی وجود ندارد که یکی از انگیزه های اساسی و مهم در زایش ناآرامی ها و بحران های سیاسی و اجتماعی کشورما، وجود همین تشتت و پراگندگی ملی است و تداوم حساسیت های قومی، زبانی، سمتی و حزبی پیوسته اختلافات و کشمکش های ملی در میان مردم افغانستان را بدنبال داشته است و این پدیده همواره چون غده سرطانی خواب راحت مردم ما را ربوده است.

اطراف مغرض بیرونی، با استفاده از این حربه، همیشه در میان ملت ما بحران زایی و نفاق افگنی کرده اند تا بدین وسیله، به بهره کشی های سیاسی خود ادامه دهند و در راستای تأمین منافع سیاسی، اقتصادی و فرهنگی خود و برگشتاندن زمام قضایای افغانستان به سود خویش تلاش ورزیده اند.

چون در همین چند دهه شاهد بوده ایم که بنگاه های تبلیغاتی کشورهای همسایه و غرب در زمینه برانگیختن حساسیت های قومی به خورد ملت ما آنچه را داده اند که تبعات آن بی اعتمادی، جبهه گیری در برابرهم و بالاخره کناررفتن از یکدیگر بود و همین روند با تأسف تا هنوز به شدت جریان دارد و اختلافات سیاسی که اکنون درمیان احزاب سیاسی موج می زند بیشتر از همین جا سرچشمه می گیرد.

پس نیاز جدی احساس می شود که به منظور نجات از بحران و تأمین امنیت در همه بخش های زندگی و مسدود کردن روزنه ها و منافذ بهره جویی های بیگانگان و معاندان کشور عزیز ما افغانستان تلاش های چشمگیر در راستای تأمین وحدت ملی و وفاق همگانی صورت گیرد.

تبعات و پیامدهای احیای وحدت ملی:

اگر به گونه بایسته و شایسته وحدت ملی را زنده سازیم و به پراگندگی ها و اختلافات خود را پایان بخشیم و بایکدیگر کنار آیم و بر همه انگیزه هایی تفرقه زا خط بطلان برکشیم، بدون شک این عملیه نیکو پیامدهای گوارا و مثبت زیرین را میداشته باشد:

- **امنیت و آرامش**

اساسی ترین دستاورد وحدت و همگرایی همانا دستیابی به صلح و آرامش و امنیت بوده و رویهمرفته، گلیم جنگ، کشتار و خون ریزی برچیده می شود چون همگرایی و ایجاد وحدت، حس نوع دوستی، همکاری متقابل، گذشت در برابر یکدیگر را تقویت می بخشد و به فتنه های اجتماعی، برتری طلبی ها، حس حذف فزیکی و حزبی و فکری یکدیگر را از بین می برد و فضای همپذیری را مساعد می گرداند.

- **برچیده شدن زمینه سلطه بیگانگان**

آنگاه که واژه وحدت به گونه راستین آ در جامعه ما عینیت پیدا کند، افزون به آنکه آسایش و آرامش را بدنبال می داشته باشد، زمینه مداخلات و دست درازی های اجانب را قطع می سازد و به عمر سلطه بیگانگان خاتمه می بخشد و حس استقلال طلبی و آزاد زیستی را به وجود می آورد.

نیروهای متجاوز در گذشته عادت به آن داشت که از رهگذر اختلاف افگنی، سلطه خود را بر قرار می کرد و اسپ تازی خود را به پیش می دواند طوری که قرآن کریم حکایت می کند: ان فرعون علا فی الارض و جعل اهلها شیعا یستطعف طائفه منهم.

یعنی فرعون با پاره سازی وحدت بنی اسرائیل برای استضعاف آنها، به استثمار نیروی آنها می پرداخت و بدین وسیله به سلطه و حاکمیت خود ادامه می داد.

امروز نیز این روش استثمارگری از طریق استضعاف ملتها و با راه انداختن اختلافات وجود دارد و زورمندان و کشورگشایان از این وسیله همواره استفاده می کنند و به تأمین منافع سیاسی، اقتصادی و فرهنگی خود می پردازد.

- **پاسداری و حفظ استواری و استحکام**

واضح است که راه یافتن اختلاف در صفوف ملت باعث سستی و ضعف آنها می شود وقوت شان را ازبین می برد، قران کریم در این مورد پیام روشن دارد، می فرماید: ولاتنازعوا فتفشلوا و تذهب ریحکم. یعنی نزاع و اختلاف نکنید که ضعیف می شوید و قوت را به انحلال می رود.

از این جا فهمیده می شود که اتحاد و همکنار شدن با یکدیگر و زدودن اختلافات ذات البینی، باعث برای قوت و استحکام و استواری همه اقشار ملت می شود ودیگر مجالی برای راه یافتن توطیه ها و دسایس، رفتارهای تبعیض آمیز و ستمگرانه و برخوردهای دوگانه در بین ملت در همه زمینه های باقی نمی ماند.

فشرده:

نسخه شفابخش بحران کشور و آنچه که وفاق ملی را ببار می آرود، تبعیض و تعصب و حساسیت های قومی، سمتی، زبانی و گروهی را از میان بر می دارد و در فرجام امنیت و ثبات را تأمین می سازد، همانا احیای وحدت و هماهنگی همه طیف ها، اقشار وگروهای افغانی است و تداوم حساسیت های منفی قومی و حزبی، پیوسته آتش کشمکش، ناآرامی و بحران را در کشور شعله ور نگه خواهد داشت و ملت و کشور ما را به سوی اوضاع بدتر از امروز سوق خواهد داد و ملت عزیز و مسلمان این کشور دیگر چهره زندگی آرام و آسایشمند را نخواهد دید.

بنابرین، لازم است که برای احیا و ترویج فرهنگ همگرایی و همپذیری و تنیدن رشته وحدت میان ملت مسلمان افغانستان مساعی لازم به خرج داده شود. دولتمردان و فعالان سیاسی ، متنفذین کشور، علما و دانشمندان در این عرصه از بذل هیچ گونه تلاش و ایثار دریغ نورزند تا پارچه های از هم دور افتاده را یکجا کرده و برای این ملت، فضای تنفس راحتمند را فراهم گردانند.

چلوونکی: عبدالرزاق حبیبي

گلبرگهای ادب

ایا پوهیږئ!

❖ چې مایکرویف ماشین وروسته له هغه جوړ شو چې له راډار څخه د پریوتلو په وخت کې د یو فزیکپوه په جیب کې چاکلیټ اوبه شو.

❖ چې د هرې کچې کاغذ له ۷ ځله څخه زیات پوره نشي را نغښتای.

❖ چې که یو موټر د ۸۰ کیلومتره په ساعت کې چټکتیا باندې روان وي، خپل د سون توکو نیمایي له باد سره په مقابله کې مصرفوي.

❖ چې د پخوانی انګریزي سیستم له مخې یوه شیبه ۹۰ ثانیو ته ویل کیږي.

❖ چې د ښیښې د ماتید و په وخت کې د هغې درځونه ۳۰۰۰ مایله په یوه ساعت کې چټکتیا لري.

❖ چې د چټک باد انرژي په ۱۰ دقیقو کې د نړۍ د ټولې هستوي انرژۍ په اندازه ده.

❖ چې یواځې الماس له یوه عنصر چې کاربن دی جوړ شوی.

❖ چې په نړۍ کې الماس تر ټولو لمړی کلکله ماده او بوران نایټریت تر ټولو دوهمه کلکه ماده ده.

❖ چې په هوا کې د هاید روجن په سون سره اوبه تولیدیږي. (له لروبروپب پاڼې نه په مننه).

آزادی چیست؟

آزادگان را کاهلی بنده می سازد.((فردوسی))

آزادی حقیقی آن نیست که هر چه را می خواهیم انجام دهیم، بلکه آن است که آنچه را که حق داریم انجام دهیم.((ویکتور کوزن))

آزادی یعنی اینکه می خواهم نه برده باشم و نه برده دار.((آبراهام لینکلن))

کسی که بسیار می خواند و بسیار می داند، اما به هر دلیل وارد کارزار مبارزه برای آزادی نمی شود، مانند فروشگاهی بسیار بزرگ و پر از کالاست که روی در ورودی اش نوشته باشند "تعطیل است.((آبراهام لینکلن))

انسان آزاد متولد شده و آزاد است. چه می شد اگر با زنجیر به دنیا می آمد؟((فریدریش شیلر))

آسمان برای گرفتن ماه تله نمی گذارد، آزادی ماه است که او را پایبند می کند.((تاگور))

خواهر مسلمانم تو را اسلام ملکه ساخته!

زن در اسلام ملکه است. جایگاهی که اسلام به زن عطا کرده، از یک طرف دیگران را به حسادت واداشته است و از طرف دیگر باعث شده بسیاری از زنان غیر مسلمان به خاطر شخصیتی که اسلام برای زن قایل شده است، مسلمان شوند. زن در غرب بازیچه ای بیش نیست. به شکلهای گوناگون او را اذیت و آذار میدهند که گاهی به جان میآید و کارهایی انجام میدهد که در تصور انسان هم نمی گنجد از جمله یک زن غربی است که سی سال سن دارد آگاهانه سر دو فرزند دختر خود را میبُرد. وقتی دلیل این کار را از او میپرسند در جواب میگوید:من نمی خواستم فرزندانم عذابی را تحمل کنند که من دارم تحمل میکنم. من گرفتار شوهر و پدری هستم که دائما خمارند. بیش از حد و اندازه من را اذیت و آزار میدهند.

از مقاله ء محمدمحمود عبدالخالق

که غواړئ چې خپل عیبونه ومومئ نو:

۱- د روحي او نفسي علومو له پوهانو سره ناسته پاسته ولرئ.

۲- د ځان له پاره متدین او زړه سواند ملګری پیدا کړئ.

۳- د ځان په هکله د مخالفینو نظر واورئ او د هغو د نیوکو د لرې کولو لپاره کار وکړئ.

۴- د خپل ځان د عیبونو د موندلو په موخه پر خپلو کړو، وړو ژور نظر ولرئ.

اړیکي: habibi@eslahonline.net

ومعلوماتي

جوانان ارجمند!

شهید امام حسن البناء

شما به هیچ وجه ضعیف تر از کسانی نیستید که قبل از شما بوده و پروردگار متعال به واسطه آنان این برنامه را جامه عمل پوشاند بر شماست تا سستی و ضعف را به خود راه نداده و این فرموده پروردگار متعال را نصب العین تان قرار داده که می فرماید: الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُواْ لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَاناً وَقَالُواْ حَسْبُنَا اللّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ آل عمران: ۱۷۳

»آنهائیکه چون مردم برای شان گفتند مردم به مقابله شما تجمع ورزیده است از ایشان بترسید (این سخن)ایمان شان را قوی گردانید و گفتند:خدا به ما کافی است وبهترین کار ساز«.

ما به تربیت نفس های خویش می پردازیم تا فرد مسلمان بوجود بیاید به تربیت خانواده های مان اقدام می نمائیم تا خانواده مسلمان بوجود بیاید و مردم خویش را تربیت می کنیم تا در کشور ملتی بوجود بیاید که واقعا مسلمان باشد وما نیز جزء همین ملت مسلمان خواهیم بود. ما با قدمهای ثابت و استوار تا نهایت مسیر ،بطرف هدف وآرمانی میرویم که خداوند (جل و علا شانه)آنرا برای ما تعین کرده است نه بسوی هدفی که خودمان آنرا برای خویش وضع کرده باشیم ،ما یقین کامل داریم که سر انجام به توفیق وکمک خالق متعال به این هدف و آرمان خود خواهیم رسید. (از کتاب خطاب به جوانان).

لکه واړه په څو پیسو باندې غولیږې ولې؟

ګل پاچا الفت

حق او باطل نه معلومیږي حق بیان که نه وي
ظالم ته هیڅ نشي ویلی ټینګ ایمان که نه وي
پنځو روپو باندې ولې هره ورځ خرڅوې
دین و ایمان دې مسلمانه ډېر ارزان که نه وي
آه و فریاد د چا له لاسه دغه خلك کوي؟
چرې بېرحمه خدای ناترسه ظالمان که نه وي
دا میدانونه ولې سره دي په سرو وینو باندې
په هر هېواد کې شرمنبان یا قصابان که نه وي
لکه واړه په څو پیسو باندې غولیږې ولې
په خوی او عقل دا لوی خلك ماشومان که نه وي
خوار و غریب او بېنوا که په راحت و په کې
جنت یې بولم خیر دی حور او غلمان که نه وي
چې مظلومان کړي فریاد ونه د ظالم له لاسه
ورته دوزخ وایه هیڅ اور لړم ماران که نه وي
دا ناداري دا ناداني دا بدبختي له څه ده
زمونږ کارونه زمونږ فکر او خوی وران که نه وي

له پېغلو ډک بازار:

یو ځوان یو نیک سړي ته ورغی او ورته یې وویل چې زه ځوان یم، خواهشات مې زيات دي، په ښار کې پیغلو ته له کتو ځخه ځان نه شم ساتلی، زه څه وکړم ؟.

ځوان ته، سړي له شیدو داسې ډکه پیاله ورکړه چې له تو یيدو یې ووریدو او ورته یې وویل چې د ښار په منځ کې ولاړ شې او دغه پیاله به فلاني ځای ته ورسوې خو چې شیدې درته نه توی نه شي.!

نیك سړي په خپلو شاګردانو کې یو تن ته دنده وسپارله چې ورسره ولاړ شي او ورته یې وویل چې که شیدې ترې تويي شوې نو د خلکو به وړاندې دې ځوان ووهي.

ځوان ولاړ او شیدې یې ټاکلي ځای ته ورسولې او یو ځاڅکی هم ترې توی نه شوې او بېرته نیك سړي ته راغی.

نیك سړي ترې پوښتنه وکړه: څومره پیغلې دې په لاره ولیدې ؟

ځوان ځواب ورکړ: ښاغلیه! خوا وشا مې هیڅ نه دي لیدلي، وریدم چې هسې نه شیدې رانه توی شي او ووهل شوم او د خلکو په وړاندې رسوا شم.

لاړښود سړي ورته وویل: د مسلمان حال باید تل همداسې وي، مسلمان باید د ګناه کولو پرمهال له خدایه او د قیامت په ورځ له رسوایی څخه ووریږي.

خدایه موږ پر نېغه لاره روان کړې.!

امین.

د الیاس وحدت ژباړه – له فیس بك څخه

د مرسي په پرېکړه د مصري ملت هوکړه

لیکنه: ډاکټر رحمت الله زاهد

د تیرې میلادي میاشتې په دوه ویشتمه نیټه د مصر لومړي ټاکل شوي جمهور رئیس دکتور محمد مرسي د یو لړ سازشونو د مخنیوي په خاطر په خپل یو ځانګړي فرمان کې ځان ته واك ورکړ چې هیڅوك نه شي کولای د ده پریکړې وننګوي، ده پدې کار سره د نورو سازشونو تر منځ د راپرځول شوي دیکتاتور واکمن حسني مبارك د وخت د پاتې شوني تش په نوم دستوري محکمې د هغو سازشونو مخه هم ډب کړه، چې غوښتل یې د مصر د نوي اساسي قانون لپاره جوړه شوې شورا، او هم د ملت په نیغو ټاکنو ټاکل شوې د شورى مجلس (سنا) لغوه اعلان کړي، تر څو پدې کار سره د هغو پرمختګونو مخه ونیسي، چې ددغه هیواد جمهور رئیس یې هوډ کړی دی.

د جمهور رئیس مرسي دغه ګام کیڼ اړخه لبرال، مورال بیلونکي شړل شوي سیاست دانان او اسرائیلو او امریکا ته نژدې کړی، وارخطا کړې، او په ډیره بیړه سره یې د دغې پریکړې پر ضد د ملت لخوا نه اوریدونکی غږ پورته کړ، او په ډیره کمه او کمزورې بڼه یې د آزادۍ په هغه میدان کې په مظاهرو لاس پورې کړ چې لاریون کوونکو یې لړه موده مخکې لدوي څخه آزادي ترلاسه کړې وه.

ددغو نیوکه کوونکو په آند، مُرسي پدغه فرمان سره بې پولې واك لاسته راوړل غواړي او ګواکې دیوې دیني دیکتاتورۍ مخې ته یې لاره هواره کړه، خو په عیني وخت کې دا نیوکه کوونکي هغه خلك دي چې شپیته کاله یې د یوې اوږدې دیکتاتورۍ لاندې د مزو شپې ورځې سبا کړې، او هیڅکله یې هم د نیوکې غږ نه ؤ پورته کړی.

نیوکه کوونکو غوښتل چې پدغه کار سره د مصر ملت وغولوي، تر څو د هغوي له ذهنونو څخه د هغه بدلون اغیزې لرې کړي، چې دغه ملت د خپلو وینو په بدل کې تر لاسه کړی ؤ، خو د مصر ملت دومره ناپوهه هم نه دی، چې د لسګونو کلونو زور، ظلم او زیاتی دومره زر هیر کړي، او د سازش ګرو په دام کې ښکیل شي، نو هم هغه وه چې دګوتو په شمار کسانو ددې برېڅو غوښتنې ته لبیك ووایه، او هغه خبره چې د آزادۍ په میدان کې دخلکو له شمیر نه دخیمو شمیر زیات ؤ، چې ټولې خالي پرتې وې.

د مصر ملت په ډیره بې اعتنایۍ سره د مرسي د فرمان او د نوي ترتیب شوي اساسي قانون د مخالفینو سره برخورد وکړ او په ډیر لږ شمیر کې هغه خلك خوا ته ورغلل چې یا خو یې ګټې په پخواني نظام کې خوندي وې او یا ورته دغه سازش کوونکو په وچه دښتنه کې ګلان ښکاره کړي وو، او ورسره د محکمو هغه یو لړ قاضیانو خپلو غړونه یو کړل چې په فساد کې ککړ دي، او اوس غواړي چې له محکمو څخه د مُرسي په خلاف د سیاست میدان جوړ کړي، او د خپلو زړو یارانو په څنګ کې د ودریدو په واسطه خپلې پخوانۍ بې عدالتۍ له ملته پټې کړي.

خو ددې په مقابل کې چې کله د مرسي د فرمان او د نوي اساسي قانون په ملاتړ کې دقاهرې د پوهنتون په وړاندې د نهضت په میدان کې د لاریون غږ پورته شو، نو بیا د انسانانو یو نه تم کیدونکی سیلاب وو چې له هر لوري یې ټاکلي ځای ته مخه کړې وه، او آن د غربي رسنیو له خولې دومره خلك د مرسي په ملاتړ راټول شول چې تر دې دمخه د مخکیني واکمن دیکتاتور مبارك د راپرځولو لپاره د تحریر په میدان کې هم نه وو سره راټول شوي.

یوازې د قاهرې د پوهنتون مخې ته د نهضت په میدان کې د آزادو رسنیو د راپور له مخې د دوه میلیونه څخه ډیر مصریان د منتخب جمهور رئیس او د نوي اساسي قانون په ملاتړ کې راوتلي وو، تر دې چې د نژدې ودانیو څخه یې پوره انځور نه اخیستل کیده نو ددې کار لپاره د لاریون تنظیمونکو چورلکه کرایه کړه، پر دې سربیره په اسکندریه، اسیوط او نورو ولایتونو کې د ملاتړ کوونکو شمیره د شپږ میلیونه څخه هم پورته کیده، چې د چا په وینا هم دا د اساسي قانون لپاره ټول پوښتنه وه چې ملت ورته پدغه شکل «نعم» هو ووایه.

د غربي رسنیو اقرار:

غربي رسنۍ د تل لپاره کوشش کوي چې د اسلامپالو پر ضد تبلیغات وکړي، د هغوي فعالیتونه کم رنګه وښایي، او مخالفان یې د خپل حجم څخه ډیر لوي کړي، خو د مرسي په ملاتړ د لاریون کوونکو شمیره دومره ډیره وه چې دغه رسنیو هم ونه شو کولای د حقایقو سترګې پټې کړي، ځکه چې نړیوالو دا هر څه په خپلو سترګو د بیلا بیلو رسنیو په ژوندیو خپرونو کې لیدل.

د نیویارك ټایم ورځپانه دغه لاریونونه بې سابقې بولي، او واشنطن پوست وایي چې د مرسي په ملاتړ د مصري ملت د هرې طبقې د خلکو څخه د قاهري سرکونه دومره ډك وو چې د نورو خلکو د ځای کیدو امکان پکې نه وو، او د لاس انجلس تایم وایي چې په قاهره کې د لاریون کوونکو مخې ته هیڅ قسم خنډونه نه وو او د آزادۍ او عدالت ګوند غړو په ښه توګه د لاریون امنیت نیولی وو، پدغه توګه د انډپنډنټ ورځپانه د نیوکه کوونکو په اړه خپله حیرانتیا ښکاره کوي او وایي چې دوي په هغه اساسي قانون نیوکه کوي چې د جمهور رئیس د واکمنۍ موده په دوه وار ټاکنو پورې محدوده کوي او د جمهور رئیس څخه غواړي چې د پیشنهاد شوي صدر اعظم لپاره د پارلمان څخه راي واخلي او هم په عسکري اداره باندې د مدني څارنې خبره کوي.

او له بل طرفه د برطانيې د تلیګراف ورځپاڼه وایي چې د مرسي د پریکړو په طرفدارۍ دومره خلك راټول شوي وو چې ده ته نه یوازې د ده د فرمان او اساسي قانون د مخالفانو په مقابل کې بلکه په راتلونکې هره معرکه کې بریالیتوب وربخې.

د اشنا تلویزیون او بي بي سي سپین سترګې:

خو له بده مرغه لږ تر لږه دوه غربي تلویزوني شبکې داسې هم وی چې د سپین سترګۍ او د دروغو ټولې پولې یې تر پښو لاندې کړې او د مرسي په ملاتړ لاریونونه یې د زرګونو برخوالو په نوم یادول او انځورونه یې ورته داسې ښودل لکه دا چې د مخالفینو لاریونونه وي.

د اشنا تلویزون VOA د یکشنبې په ماښامانۍ خپرونه کې چې د یو ساعت لپاره د افغانستان د ملي تلویزون څخه خپریده، په غړیدلو سترګو یې د مُرسي د ملاتړ لاریونونه د مخالفانو لپاره انځورول، او داسې یې ښودله چې دا د نیوکه کوونکو لاریونونه دي، او د شا پر پرده باندې یې د آزادۍ د میدان د هغه وخت انځور لګولی وو کوم وخت چې د مبارك او د هغه د پاتې شوني عسکري شورا پر خلاف د مصر ملت په دغه میدان کې راټول شوي وو، او د سه شنبې په خپرونه کې یې د رسنیو په اعتصاب کې د مصري ورځپاڼو د خرڅلاو د ځایونو هغه دوه درې خالي ځایونه وښودل چې ورځپاڼې پکې نه وي ایښودل شوي او وې ویل چې په لسګونو رسنیو په اعتصاب پیل کړې دی، او یوه ورځپاڼه یې له نژدې څخه وښوده چې پرې لیکل شوي وو: «الله معك یا مصر» او لاندې لیکل شوي وو چې: «الرئیس یعاند الشعب» چې جمهور رئیس د ملت سره ضد کوي، ددغه ورځپاڼې او د هغې د انځورونکي اشنا تلویزون په آند ملت د هغه پنځلس سوه کسانو څخه عبارت دی چې د آزادۍ په میدان کې یې د شمار څخه زیاتې خیمې ودرولې وې، او هغه د شپږ میلیونه څخه ډیرو لاریوون کوونکو ته ملت نه وایي چې د مرسي په ملاتړ راوتي وو.

په همدې ډول د BBC نړیوالې شبکې د فارسي برخې چې د امروز تلویزون څخه خپریده هم ورته کار وکړ، او دغه دواړه تلویزوني او راډیويي شبکې په خپل ټول توان سره د مصر د اسلامپالو د واکمنۍ پر خلاف او د هغوي د مخالفانو په حق کې پراخه تبلیغات کوي، خو لمر په سترګو کله پټیږي، او د الله مرسته هرو مرو د حقپالونکو سره ده.

اوسنی او راتلونکی حالت:

په اوس وخت کې مصر په دوه برخو ویشل شویدی، یو طرف ته د مصر ټاکل شوی جمهور رئیس، ملاتړ کوونکي ګوندونه او ملت دی، او بل طرف ته په قضا، عسکري اداره، دولتي چوکیو کې د پخواني نظام پاتې شوني او لبرال اسرائیل او امریکا پال ګوندونه دي، د لومړي طرف تر شا ډیرې کمې رسنۍ، هغه هیوادونه چې د دیکتاتوري نظامونو څخه آزاد شویدي او یو څه نور آزاد اسلامي هیوادونه ، مسلمان ملتونه او د نړۍ اسلامي حرکتونه ولاړ دي او خپل ملاتړ ترینه په ډاګه کوي، خو د بل طرف سره د اسرائیلو په شمول ټوله غربي نړۍ، قوي او ځواکمنې رسنۍ، د بدلون څخه ویردونکي یو شمیر عربي دولتونه، داهل سنت د مرجعیت د پیدا کیدو مخالف هیوادونه او ډلګۍ او لبرال او بې دینه خوځښتونه ولاړ دي.

رسنۍ د مصر اوسنی حالت ډیر وخیم ښايي او د اسلامپالو په واکمنۍ کې یې راتلونکی ډیر تیاره انځوري، ورځ ورځ خبرې غټوي، او د هغه لاسته راوړنو چې په لږ وخت کې د مرسي واکمنۍ مصر ته ورکړې یا خو بیخي ترې یادونه نه کوي او یا یې ډیر بې قیمته معرفي کوي، عسکري اداره، او قضا خپل بې حده امتیازات د لاسه ورکول نه غواړي، او پاتې شوني بیروکراسي خپل خیر په یو پاك اسلامي نظام کې نه ګوري، بهرنۍ مخالفې کړۍ ددغه حالت څخه ناوړه ګټه پورته کول غواړي او په مصر کې تاؤ تریخوالي ته لمن وهي تر څو اسلامپال په سمه توګه واکمنۍ کولو ته پرینږدي او ستونزې ورته جوړې کړي.

خو د دې هر څه سره ورځ په ورځ په مصري ملت کې د مرسي او د اسلامي ګوندونو ملاتړ زیاتیدل، نړیوالو ته د داخلي او بهرني مخالفانو سازشونه بربنډیدل د دې ښکارندويي کوي چې بریالیتوب هر مرو د مرسي او د هغې د ملاتړ کوونکو په برخه دی، په هر ډګر کې د مصر پرمختګ، په نړۍ کې د عزت او شرافت ځاي لاس ته راوړل، په اسلامي نړۍ کې د مرکزي نقش لوبول، د بهرني دشمنانو څخه د مصر خوندي ساتل، د یو کمزوري او دفاعي حالت څخه یو قوي او هجومي حالت د مصر راویستل، دا ټول کارونه د الله په مرسته او همکارۍ سره یوازې او یوازې د مصري ملت مخلص بچیان اسلامي ګوندونه چې په سر کې یې د اخوان المسلمین ستر اسلامي حرکت، د آزادۍ او عدالت او د النور تر ترڅنګ نور اسلامي ګوندونه دي.

مونږ پدې باور یو او ځمکني حقیقتونه هم د دې پخلی کوي چې ډیر زر به إن شاء الله مصر د اوسني حالت څخه په بریالیتوب ووځي او ډیر زر به د اسلامي ګوندونو د واکمنۍ د لاندې په یو پیاوړي دولت بدل شي چې د ټول مصري ملت اساسي او روا ګټې په پکې خوندي وي او د ټولو مسلمانانو لپاره به د سترګو د غړولو په ځاي بدل شي، او د اسلامي امت د باور او اعتماد ځاي به وګرځي.

وما ذلک علی الله بعزیز.

ایدز

راه های انتقال و چگونگی وقایه از آن

نویسنده: داکتر قریشی

مقدمه:

ایدز یا سندروم عدم کفایه کسبی معافیت یک مرض کشنده ایست که توسط ویروس عدم کفایه معافیت یا اچ آی وی (HIV) به میان می آید.

در مبتلا شدن به مرض ایدز سیستم معافیت بدن متضرر شده و فرد قربانی شده با انتانات تهدید کنندهٔ حیات، تشوشات عصبی و امراض سرطانی وخیم سردچار میگردد. یکبار شخصی که به ویروس اچ آی وی آغشته شد تا اخیر عمر به آن منتن باقی مانده آهسته آهسته تعداد ویروسها در بدن شخص زیاد شده و در اخیر به مرض ایدز مبتلا میگردد.

خداوند جل جلاله در آیت ۳۲ سورهٔ بنی اسرائیل می فرماید:

(و لا تقربو االزنی انه کان فاحشةً ط و ساء سبیلا)

از سببی که زنا از جملهٔ گناهان کبیره میباشد حتی درین آیت شریف گفته شده: که به زنا نزدیک نشوید (چه رسد به آنکه اینکار را انجام نمائید) زیرا زنا بدکاری و راه خرابی است.

از سبب زنا وبای قرن حاضر (مرض ایدز) بوجود آمده که چارهٔ جز مرگ نداشته سالانه میلیون ها کس را به کام مرگ میکشاند.

در حال حاضر ۳۴ میلیون نفر در جهان به این مرض خانمانسوز مبتلا میباشند که نیم این تعداد را خانمها تشکیل میدهد واقعات زیاد این مرض در افریقای جنوبی، امریکا و اروپا موجود بوده دامنهٔ آن به کشور های آسیایی نیز کشانیده شده و گفته میشود که در افریقای جنوبی در هر سه نفر یکنفر آغشته به ویروس اچ آی وی وجود دارد. واقعات مرگ و میر درین مرض زیاد بوده تنها امسال در حدود دونیم میلیون کس به تعداد مبتلایان مرض ایدز علاوه شده و در حدود ۱.۷ میلیون نفر هم لذت مرگ را از سبب مبتلا شدن به این مرض چشیده اند.

ناگفته نباید گذاشت که در تمام جهان روزانه در حدود ۱۴۰۰۰ نفر در جمع افراد مبتلا به ویروس HIV اضافه میگردد.

در کشور عزیز ما افغانستان اولین واقعهٔ این مرض در سال ۱۹۸۹ میلادی ثبت گردید که در سالهای جنگ احصائیهٔ دقیق این مرض وجود نداشت تا اینکه در سال ۱۳۸۲ هـ ش مطابق ۲۰۰۳ میلادی پروگرام ملی کنترول ملاریا در چوکات صحت عامهٔ افغانستان ایجاد گردید. حالا ۵ مرکز مشاوره و معاینه داوطلب این مرض در کابل و ولایت مهم سرحدی ایجاد شده و ۲۴ مرکز تداوی و کاهش اضرار معتادین در کشور وجود دارد.

واقعات این مرض خانمانسوز فعلاً در افغانستان کم است، قرار احصائیهٔ اخیر سال ۲۰۱۱ میلادی تعداد واقعات ثبت و راجستر شدهٔ این مرض ۱۳۶۷ نفر بودند ولی تخمین زده میشود که در حدود دونیم الی سه هزار مریض مبتلا به ایدز درین کشور وجود داشته باشد. تا حال یازده نفر هم از سبب مبتلا شدن به این مرض داعی اجل را لبیک گفته اند.

کشور ما افغانستان با خطر بلند واقعات اچ آی وی و ایدز قرار دارد علل آنهم: سه دهه جنگ متداوم، بیجا شدن تعداد زیاد در داخل و خارج کشور، اقتصاد ضعیف کشور، بیکاری، کشت آزاد کوکنار، استفادهٔ زرقی مواد مخدر، عدم مراعات نمودن شرایط صحی در تطبیق خون و استعمال نادرست سامان آلات طبی در شفاخانه ها و کلینک های شخصی میباشد.

منشأ ویروس اچ آی وی:

در مورد منشأ ویروس اچ آی وی نظریات مختلفی وجود دارد. واقعهٔ اول اچ آی وی در سال ۱۹۵۹ میلادی از خون شخصیکه در شهر کنشاسای جمهوری دیموکراتیک کانگو زنده گی مینمود بدست آمد و علت اینکه شخص مذکور چطور به این ویروس مبتلا گردیده، درست معلوم نگردید و آنوقت توجه درستی هم به این ویروس صورت نگرفت تا اینکه واقعهٔ دوم این ویروس در سال ۱۹۸۳ میلادی در امریکا شناسایی گردید که بعد از آن به سرعت واقعات دیگر این ویروس کشف گردیدند.

معلومات جدید در مورد ویروس اچ آی وی/ ایدز در کنفرانس ششم ریترو وایرس ها و انتانات فرصت طلب که در سال ۱۹۹۹ میلادی در شهر شیکاگوی امریکا دایر گردیده بود، بیان گردید. درین کنفرانس تحقیقات نشان میداد که احتمالاً ویروس اچ آی وی از خون یک نوع میمون مخصوص شمپانزه در وقت شکار شاید به انسانها انتقال نموده باشد.

راه های انتقال اچ آی وی/ایدز:

ویروس اچ آی وی/ایدز از راه های ذیل انتقال می یابد:

۱) از طریق برقرار ساختن ارتباطات جنسی:

a) از همسران مبتلا به یکدیگر در صورتیکه کاندم استعمال نکرده باشند.

b) داشتن ارتباط جنسی نامشروع در صورتیکه یکی از طرفین مبتلا به این ویروس باشد.

c) داشتن ارتباط جنسی نامشروع مرد مبتلا با مرد سالم.

d) داشتن ارتباطات جنسی با افراد متعدد.

۲) از طریق خون:

a) تطبیق خونی که با ویروس اچ آی وی آلوده باشد به شخص سالم.

b) استعمال مشترک سوزن ها و سرنج ها میان معتادین زرقی مواد مخدر.

c) استعمال سامان های ملوث، غیرمعقم و ناپاک حین تداوی دندانها.

d) استعمال سامان آلات ملوث، غیرمعقم و ناپاک در عملیات های جراحی.

e) استعمال سامان آلات غیرمعقمی که در سوراخ کردن گوشها و خالکوبی ها، طب سوزنی و تراشیدن موی سر و ریش از آن استفاده میگردد.

۳) از مادر مبتلا به طفل سالم:

انتقال ویروس اچ آی وی از مادر مصاب به طفلش در زمان قبل از ولادت، زمان ولادت، بعد از ولادت و حتی در زمان شیردهی صورت میگیرد.

ویروس اچ آی وی در قدم نخست در خون، در قدم دوم در آب منی، در قدم سوم در افرازات مهبلی و در قدم چهارم در شیر مادر به غلظت بالا یافت میشود، ولی در اشک و لعاب دهن به مقدار کمی وجود دارد.

راه های عدم انتقال اچ آی وی/ ایدز:

۱) ویروس اچ آی وی ایدز از طریق امور روزمره سرایت نمی نماید مثل: یکجا با هم زیستن، یکجا کار کردن، باهم دست دادن، بوسیدن یا در بغل گرفتن.

۲) از طریق استعمال مشترک ظروف آب و خوراک که بیماران اچ آی وی/ایدز از آن استفاده می نمایند.

۳) مراقبت از کسانیکه به اچ آی وی/ ایدز مبتلا هستند.

۴) استفاده مشترک با بیماران اچ آی وی/ ایدز از یک کمود یا تشناب.

۵) آببازی در یک حوض مشترک.

۶) استعمال مشترک دستپاک، تیلفون و یا کمپیوتر.

۷) سرفه کردن و عطسه زدن.

۸) گزیده شدن توسط پشه ایکه قبلاً شخص مبتلا به اچ آی وی را گزیده باشد.

علاوه بر این، این ویروس از راه های اشک، عرق، لعاب دهن، استفراغ، مواد غائطه و ادرار انتقال نمی یابد گرچه امکان دارد درین مواد ویروس موجود باشد اما تعداد آنها به اندازه ای نیست که شخص دیگر را مبتلا سازد.

وقایه اچ آی وی/ایدز:

هر مرضی از جمله اچ آی وی/ایدز وقایه شده میتواند ولی متأسفانه این مرض تداوی ندارد.

انتقال ویروس اچ آی وی/ ایدز ۷۰ فیصد از طرق جنسی، ۲۰ فیصد از طریق خون و ۱۰ فیصد از طرق دیگر صورت میگیرد. ازین سبب تعداد واقعات این مرض در کشور های اسلامی بسیار کم است زیرا اکثر مسلمانان از روابط جنسی نامشروع خود را نگهمیدارند. ولی دولت های غربی کوشش دارند که ارتباط اسلام را با این مرض از بین ببرند و به همه وانمود سازند که گویا ارتباطی بین اچ آی وی/ایدز و اسلام وجود ندارد اما غافل از آنند که قبول نمایند که چرا این مرض در ممالک اسلامی کمتر دیده میشود و در ممالک کفری بیشتر؟

برای وقایه از مبتلا شدن به اچ آی وی/ایدز شرائط ذیل را باید در نظر گرفت:

۱. دوری از مقاربت های جنسی نامشروع مهبلی، مقعدی و یا فمی.

۲. رعایت نمودن احکام اسلامی چه در داخل و چه در خارج از کشور های اسلامی.

۳. ختنه نمودن اطفال ذکور در وقایهٔ از انتقال اچ آی وی/ایدز رول به سزایی دارد.

۴. ترک اعتیاد، سگرت نوشی و استعمال الکول.

۵. تداوی مریضان مصاب به اچ آی وی/ایدز.

۶. استفادهٔ درست کاندم نزد زوجینی که یکی از آنها اچ آی وی مثبت دارد. گرچه کاندم نمی تواند صد در صد از انتقال اچ آی وی جلوگیری نماید.

۷. محو یا به حد اقل رسانیدن عواملی که سبب مقاربت های جنسی نامشروع میشود (نادانی، فقر، جهالت، جنگ، مهاجرت، عدم رعایت قانون، قاچاق خانمها و اطفال و غیره) در وقایه اچ آی وی رول دارد.

۸. وفادار بودن هریک از زوجین به تعهدات فامیلی، دینی و اسلامی و دوری از مقاربت های جنسی نامشروع.

۹. جلوگیری از مصارف گزاف مراسم عروسی که مانع اذدواج و تشکیل خانواده میگردد.

۱۰. بلند بردن سطح آگاهی کارمندان صحی و پولیس راجع به اچ آی وی/ایدز، طرق انتقال و محافظت آن زیرا این طبقه با اشخاص آسیب پذیر زیادتر سرو کار دارند.

۱۱. بلند بردن سطح آگاهی دریورانی که برای مدت زیادی در سفر میباشند در بارهٔ اچ آی وی/ایدز، زردی سیاه و سفید و سفلیس تا آنها هم از مقاربت های جنسی نامشروع اجتناب ورزند.

۱۲. کنترول فلم ها، سریال ها، عکس ها، سی دی ها و سایت های غیرمجاز و غیر اخلاقی توسط دولت.

۱۳. انجام وجیبه دینی، اسلامی و ملی رسانه ها در قبال رسانیدن آگاهی های لازمه برای جامعه.

قسمت چهاردهم

فرزندانت را به کار تشویق نما

نویسنده: دکتور.سمیر یونس مترجم: محقق عبدالرحمن حکیمزاد

مرد صالحی وفات نمود و از خود، همسر، دو پسر و چهار دختر باقی گذاشت، پسر بزرگ به علت فقر و دست تنگی، قادر به تکمیل تعلیمش نشد، مادرش کوشید تا قناعت ویرا جهت تکمیل تعلیم حاصل نماید و چون کوه های مرتفع با وی "روی تحقق خواسته اش" به مقابله شد ولی پسر "از ادامهٔ تعلیم" امتناع ورزید و خود را برای کار فارغ ساخت؛ تا برادر و خواهرانش را تربیت نماید و آنها را بر خود ترجیح داد و بخاطر آنها به امید اینکه بار مادرش را سبک سازد. قربانی گرانبهایی پر داخت.

پسر بزرگ در تجارت بسیطِ کالای لیلامی به کار پرداخت، وی در خرید و فروش، صادق، امین و آسانگیر بود، این روش سبب شد تا مردم ویرا دوست بدارند و جهت خرید "مواد مورد ضرورت" نزد وی بروند، وی از همه چیز امتناع می نمود تا زمینهٔ آسایش مادر را مهیا و رضایت و محبتش را بدست آورد. خداوند جوان را توفیق داد تا سه خواهرش را به نکاح دهد، خانهٔ نیمه تمام پدرش را تکمیل کند، و مادرش را عزت و اکرام نماید، وی با مادرش نیکی می نمود، با خواهرانش پس از ازدواج نیز مهربان و با برادرانِ کوچکش دلسوز و مهربان بود.

پسر بزرگ در محبتش با برادر کوچکش چنان اسراف می نمود که حتی ویرا در سن بیست سالگی اش نیز از مشارکت در کار های بسیط باز میداشت، چندین بار ویرا از ضرورت اشتراک برادر کوچکش در کار ها خبر دادم، ولی قاطعانه با الفاظ بهم آمیختهٔ مهربانی و غم و تأسف، برایم میگفت: بنده به مثابه پدر و برادر بزرگ وی هستم، میکوشم تا محبت و مهربانی پدری را که با وفات پدرم رحمه الله، از وی گم شده، برایش اعاده کنم. بین ما گفتگو ها و مناقشات زیاد و طولانی رد و بدل می شد ولی در پایان باز هم به رأی و قناعت خودش اصرار می نمود! در یکی از رخصتیهای تابستانی، پسر بزرگ برایم تلفون نمود و از ضرورت حضور من جهت فیصله میان وی و آن برادر "کوچکش" که دانشجوی دانشگاه میباشد، یاد آور شد. البته پس از آنکه چندین بار برایم از برادرش شکایت نمود، "مصیبتش به حدی زیاد شده بود که" خود هم گریست و مرا نیز از "عاقبت مخوف برادرش" گریاند! به این جوان گفتم: در حالیکه میخواستی به برادرکوچکت نیکی نمایی، برایش آسیب رساندی؛ باید سنت محبوبت "رسول الله صلی الله علیه وسلم را پیشهٔ خود سازی زیرا آنجناب وقتی جوانی را میدید و خوشش می آمد" می پرسید: "آیا شغلی دارد؟"، اگر گفته می شد: خیر، می فرمود: "از نظرم افتاد".

بیکاری و ضیاع وقتِ برادر کوچک موضوع شکایت برادر بزرگ بود و خطرناکترین آنها این بود که وی احساس مسؤولیت نمی نمود، زندگیش سراسر در بیکار ی و در لهو و لعبِ بی مورد ضایع می شد، خواب و بیداریش منظم نبود، زیاد دروغ می گفت، در دانشکده ناکام میماند و برای ما دروغ میگفت که کامیاب شده است، به سگرت و چرس معتاد شده بلکه عادتش به مخدرات منجر به رابطهٔ گنه آلود وی با دختران و زنان منحرف گردید، به اختلاس و سرقت مال از دوکانی که تحت مدیریت برادر بزرگش که وسیلهٔ روزی شان بود، رو آورد! گفتم: راست گفت رسول الله صلی الله علیه وسلم: "**نِعْمَتَانِ مَغْبُونٌ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ الصِّحَّةُ وَالْفَرَاغُ**". صحیح البخاری، کتاب بدء الوحی، ج: ۸، ص: ۱۰۹

(بسیاری مردم در "استفادهٔ درست از" دو نعمت فریب خورده اند، در صحت و در فراغت).

زیرا اگر برای بنده صحت و وقتِ " کار" مُیَّسَر شود، این دو باعث کمک در کار میشود، اما بیشتر مردم نه ارزش آنرا میدانند و نه در جریان زندگی شان به این فریب پی می برند؛ ازین رو بسیاری فوائد، از دست این نوع مردم بیرون شده و به ارزش آن در وقت فرا رسیدن اجل و یا روز قیامت، پی خواهند برد. این حقیقت "اهمیت کار " را قرآنکریم در جاهای متعددی به اثبات رسانیده طوریکه الله متعال فرموده اند: "حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ. لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِن وَرَائِهِم بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ". المؤمنون: ۹۰–۱۰۰

(تا آنگاه که مرگ یکی از ایشان فرا رسد می‌گوید پروردگارا مرا بازگردانید. شاید من در آنچه، وانهاده‌ام، کار نیکی انجام دهم نه چنین است این سخنی است که او گویندهٔ آن است و پیشاپیش آنان برزخی است تا روزی که برانگیخته خواهند شد).

در جای دیگری فرموده اند: "وَأَنفِقُوا مِن مَّا رَزَقْنَاكُم مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُن مِّنَ الصَّالِحِينَ". المنافقون: ۱۰

(و از آنچه روزی شما گردانیده‌ایم انفاق کنید پیش از آنکه یکی از شما را مرگ فرا رسد و بگوید پروردگارا چرا تا مدتی بیشتر [اجل] مرا به تاخیر نینداختی تا صدقه دهم و از نیکوکاران باشم).

بناءً بر انسان خردمند لازم است تا از فرصت صحت که در مرحلهٔ جوانی و فراغت، زیاد پیدا میشود، استفاده نموده و آنرا در اتقان و انجام دادنِ کار به وجه خوب و طاعت الله متعال بکار برد چرا که کناره گیری از کار به ویژه در مرحلهٔ جوانی، باعث از دست دادنِ فوائد زیادی میشود.

از ابن عباس رضی الله عنهما روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرموده اند: " **اغْتَنِمْ خَمْسًا قَبْلَ خَمْسٍ : شَبَابَكَ قَبْلَ هَرَمِكَ ، وَصِحَّتَكَ قَبْلَ سَقَمِكَ ، وَغِنَاكَ قَبْلَ فَقْرِكَ ، وَفَرَاغَكَ قَبْلَ شُغْلِكَ ، وَحَيَاتَكَ قَبْلَ مَوْتِكَ**". الحاكم النيسابوری، محمد بن عبدالله أبو عبدالله، المستدرک علی الصحيحين، کتاب الرقاق، ج: ۴، ص: ۳۴۱، تحقیق : مصطفی عبد القادر عطا، دار الکتب العلمیة – بیروت، چاپ: اول، ۱۴۱۱ق.

(پنج چیز را قبل از پنج چیز غنیمت بشمار: جوانی ات را قبل از روسفیدی ات، صحتمندی ات را قبل از مریضی ات، غنامندی ات را قبل از فقرت و زندگی ات را قبل از مرگت).

کنفرانس

جایگاه وطن دوستی در اسلام

گزارش: نصیراحمد کریمی

بخش نشراندیشه ی اسلامی جمعیت اصلاح – هرات- (انجمن اخلاق و معرفت) کنفرانسی را زیر عنوان **((جایگاه حب وطن در اسلام))** با حضور پرشکوه اساتید پوهنتون، علماء، محصلین، و صدها تن از سایر اقشار جامعه به تاریخ ۱۰ قوس ۱۳۹۱ در مسجد جامع میرزا اسحاق برگزار نمود.

برنامه با تلاوت آیات مبارک قرآنی توسط قاری محمد ابراهیم خلیل محصل سال چهارم پوهنځی شرعیات پوهنتون هرات آغاز یافت. اولین ارائه کننده کنفرانس، محترم استاد محمد ناصرخاضع؛ نویسنده و تحلیل گر، به ارایه ی بحث خویش پرداخته و بیان داشت: دوست داشتن وطن و وطن خواهی یک امر طبیعی و فطری است، و طوریکه بعضی ها گمان می کنند خلاف دین نبوده، و همیشه در نهاد، ضمیر و دل انسان جای دارد.

»امنیت اجتماعی و جایگاه وطن در اسلام» موضوع دیگر این کنفرانس بود که توسط محترم استاد عبدالقدیر صالحی عضو هیات تحریر ماهنامه معرفت ارائه گردید. وی در مورد امنیت گفت: امنیت تنها آرام بودن ظاهری نیست، بلکه شامل امنیت دین وعقیده، امنیت جان و روان و دیگر مظاهر آن می باشد؛ متأسفانه ما امروزه از عدم آن در میهن عزیز مان رنج می بریم. وی در ادامه بیان داشت: همان اندازه که تهدید زندگی برای انسان ناخوشایند است تجاوز و بیرون ر اندن از وطن نیز ناخوشایند است و قرآن مجید تجاوز و بیرون راندن از سرزمین و وطن را مساوی به ریختاندن خون دانسته و اثم وگناه تلقی می کند و هم از آن به ذلت و خواری تعبیر می نماید.

استاد صالحی با استناد به آیات قرآنی پاس داران دین و وطن را زنده، و آن کسانی که به مسولیت حفظ دین و طن نمی پردازند مرده خواند. وی اشاره داشت که ما با وصف این که بخاطر حفظ وطن از تجاوزهای نظامی، بعضی کارهای در گذشته انجام دادیم، اما در برابر تهاجمات فرهنگی کمتر توجه داشته و داریم. ایشان به ادامه صحبت خود افزودند: ما اگر وطن را دوست داشته باشیم بهترین دین را به آن برمی گزینیم و بهترین دین یعنی اسلام! و هیچ کسی وطن دوست واقعی شده نمی تواند به جزء دین دار واقعی، همچنین وی به استناد آیات، احادیث و واقعات هجرت و اخراج شدن رسول اکرم صلی الله علیه وسلم و مسلمانان از سرزمین اصلی شان مکه معظمه بسوی مدینه منوره حب وطن را یک امر فطری و معنوی دانسته و از آنجایی که اسلام دین فطرت است به این غریزه ی فطری ارج و صحه می گذارد.

در لابلای برنامه به پرسش های اشتراکننده گان از طرف ارائه کننده گان مباحث، پاسخ ارائه گردید. این برنامه که توسط محترم نصیراحمد صالحی استاد پوهنځی حقوق و علوم سیاسی پوهنتون هرات گردانندگی می شد، با دعاییه ی توسط محترم مولوی محمد ابراهیم یوسفی محصل سال دوم پوهنځی شرعیات به پایان رسید.

جوایز برای برندگان
مسابقه سیرت
در خیرخانه توزیع گردید

گزارش از: محمدحامدپوپلزئی

مسابقه سیرت پیامبرصلی الله علیه وسلم تحت نام "پیامبر محبوب من" که به ابتکار دفترساحوی جمعیت اصلاح درخیرخانه به تاریخ ۲٦ عقرب دایر گردیده بود.

دراین مسابقه به تعداد هفت صد تن از ذکور واناث اشتراک ورزیده بودند.

وبه خاطر توزیع جوایزمحفلی شکوهمند برگزارگردید، محفل مذکور با تلاوت مولوی فضل الله و گردانندگی انجنیرشیرشاه آغازگردید که ابتدا محترم دکتورعبدالصبورفخری رئیس جمعیت اصلاح افغانستان به سخنرانی پرداخته،ضمن تقدیر وتشویق مشارکین این مسابقه فرمودند: پیامبر صلی الله علیه وسلم الگوی نیک برای ما مسلمانان است وما باید روش زنده گی خودرا مطابق زنده گی رسول الله صلی الله علیه وسلم برابربسازیم خداوند این چنین دستور را برای ما میدهد: (ولکم فی رسول الله اسوۀ حسنۀ). یعنی رسول الله برای شما نمونه و الگوی خجسته وزیباست.

سخنران دوم محفل مولوی حضرت بلال خطیب مسجد خلفای راشدین رضی الله عنهم بود که ضمن تشکر وتقدیر ازدست اندرکاران جمعیت اصلاح فرمود: ایجاد دوره های سیرت النبی صلی الله علیه وسلم امروزیک ضرورت اساسی است و وسیله برای شناخت دین و رسول الله است و می توانیم که ازاین راه، در زمینه پاسداری دین خود تلاش نماییم .

سخنرانی بعدی محفل، محترم استاد نصیر احمد "نویدی " رئیس شورای مرکزی جمعیت اصلاح بود. ایشان ضمن تشویق وترغیب برنده گان این مسابقه گفتند: محبت با پیغمبر صلی الله علیه وسلم آن پیامبریکه اگرنمیبود ما حالا سنگ، چوب وسایراباطیل را پرستش میکردیم، بالای هرمسلمان لازم می باشد.

بعداً دکتور رحمت الله زاهد رئیس نهادجوانان مسلمان افغانستان "نجم" به سخنرانی پرداخته گفتند پیام این محفل برای جوانان اینست تا پیغمبرصلی الله علیه وسلم را بشناسند وآن را به حیث الگو انتخاب نمایند؛ متأسفانه بعضی ازجوانان نظربه عدم شناخت شان ازپیامبرصلی الله علیه وسلم هنرمندان هالیوود وبالیوود را الگو می گیرند.

بعداً روند توزیع جوایزمسابقه توسط استاد عبدالرحمن "حکیمزاد " مسؤل کمیته تدویرمسابقه آغازگردید که به تعداد ۲٤ نفر شامل مستحق جوایزشناخته شده بودند و پیشتازترین آنها محترمه حافظ مریم محصل شرعیات پوهنتون بود که یک پایه کمپوترلب تاب، کتب دینی وحجاب اسلامی برای شان اهدا گردید و برنده دوم محترمه مریم بنت عبدالوهاب بود که یک سیت موبایل، کتب دینی وحجاب اسلامی برای شان اهدا گردید.

وبه همین ترتیب سایرجوایز ازطرف مسؤلین دفترساحوی خیرخانه جمعیت اصلاح برای برنده گان اهداشد .

این محفل با دعاییه محترم مولوی شاکر احمد صادقی امام مسجد بابا حسین ابدال خاتمه یافت.

په خوشحال خان مینه کې
دسیرت النبي دوره پای ته ورسېده

د خوشحال خان مېنې په سیمه کې د سیرت النبي صلی الله علیه وسلم ۶ ورځینۍ دوره په خورا بریالیتوب پای ته ورسیده.

د سیرت النبي صلی الله علیه وسلم دوره چې د ۶ ورځو لپاره د لړم د میاشتي ۲۰ – ۲۵ نېټې پورې تنظیم شوې وه، د مولوي صاحب اصحاب الدین رحماني لخوا په جلا موضوعاتو کې درسونه تنظیم او وړاندې شول.

د مني په دې نسبتا سړه هوا کې د ۲۵۰ تنو په شاوخوا ګډونوالو په خورا لیوالتیا او رغبت په دې مبارکه دوره کې ګډون وکړ چې د دورې تر پایه یې په ډېره مینه درسونه تعقیب کړل.

د سیرت د دورې د ګډونوالو له ډلې څخه یو شمیر ځوانانو د سیرت النبي په مسابقه کې هم د ګډون لپاره چې د خوشحال خان د سید جمال الدین افغان رحمه الله په تالار کې به د جمعې په ورځ د لیندۍ په ۳مه نیټه ترسره کېږي ثبت نام وکړ.

په دوره کې د سیمې د متدینو او په اسلام مینو مخورو شخصیتونو له جملې څخه، دوه تنو یې د ټولو ګډوانوالو لپاره د سیرت النبي صلی الله علیه وسلم اړونده لاندې کتابونه خریداري او د دریو ورځو په موده کې یې توزیع کړل:

.۱د نبوي سیرت درسونو او عبرتونه

.۲د جمعیت اصلاح د سیرت مجلې ځانګړې ګڼه

.۳د نبي کریم صلی الله علیه وسلم د کورنۍ شجرې او أهل بېتو تر منځ د خپلوۍ رشتې تر نامه لاندې ځانګړې مجله وویشل شوه.

د دورې په وروستۍ ورځ شیخ القرآن مولوي صاحب عبد الصبور د سیرت النبي صلی الله علیه وسلم د علم زده کړې او اهمیت په اړه هراړخیزه وینا وکړه او د سیمې له اوسیدونکو او ګډونوالو څخه یې د هغوی د فعالې ونډې اخیستنې لپاره مننه وکړه او له هغوی یې غوښتنه وکړه چې په دا ډول مبارکو او ایماني درسونو او غونډو کې ګډون اوکړي ترڅو په راتلونکي کې د دین په خپراوي او دسیرت په زده کړه کې مرستندویان شي.

د دورې وروستۍ برخه د استاذ محمد امان رسولي په دعاء پای ته ورسیده.

